

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 25. junija 2020 *

„Javni uslužbenci – Uradniki – Napredovanje – Napredovalno obdobje 2017 – Odločba o nenapredovanju – Jasnost in natančnost tožbenega razloga – Pravilo o skladnosti – Izpodbijanje dokončnih aktov – Dopustnost – Člen 45 Kadrovskih predpisov – Vmesno poročilo o poskusni dobi – Poročilo ob koncu poskusne dobe – Ocenjevalno poročilo – Elementi, ki se upoštevajo pri primerjalni oceni uspešnosti – Zakonitost postopka – Odgovornost – Nepremoženjska škoda“

V zadevi T-511/18,

XH, ki jo zastopa E. Auleytner, odvetnica,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata L. Radu Bouyon in L. Vernier, agenta,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 270 PDEU za, prvič, razglasitev ničnosti odločbe, objavljene v *Upravnih obvestilih* št. 25-2017 z dne 13. novembra 2017, o nevpisu imena tožeče stranke na seznam uradnikov, ki napredujejo v napredovalnem obdobju 2017, in Odločbe R/96/18 z dne 7. junija 2018 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke z dne 10. februarja 2018, in drugič, za povrnitev škode, ki naj bi nastala zaradi teh odločb,

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi R. da Silva Passos (poročevalec), predsednik, L. Truchot in M. Sampil Pucurull, sodnika,

sodni tajnik: P. Cullen, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 19. decembra 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo¹

I. Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka XH je uradnica Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF). Uradnica je postala po uspešno opravljenem natečaju EPSO/2009/169 (pravo) in je bila od 1. julija 2014 zaposlena z nazivom AD 5 v prvi enoti OLAF. Za njeno zaposlitev je bila določena poskusna doba, ki se je končala 31. marca 2015 (v nadaljevanju: poskusna doba).
- 2 Tožečo stranko je 22. oktobra 2014 v okviru zdravniškega pregleda pregledal zdravnik A, psihiater pri zdravstveni službi Evropske komisije (v nadaljevanju: zdravstvena služba). Ta pregled je bil organiziran zaradi notranjih težav, ki jih je tožeča stranka imela z drugimi člani prve enote OLAF, v katero je bila razporejena.
- 3 Tožeča stranka je bila s 1. novembrom 2014 premeščena v drugo enoto OLAF.
- 4 Tožeči stranki je bilo 5. decembra 2014 predloženo vmesno poročilo o poskusni dobi (v nadaljevanju: vmesno poročilo o poskusni dobi). Tožeča stranka je v elektronskem sporočilu z dne 15. decembra 2014 navedla, da se ne strinja s pripombami iz tega poročila.
- 5 Tožeča stranka je januarja 2015 od zdravstvene službe zahtevala dostop do svoje zdravstvene kartoteke. Zdravstvena služba je 3. februarja 2015 tožečo stranko obvestila, da ima pravico do vpogleda v njeno zdravstveno kartoteko samo zunanji zdravnik. Tožeča stranka je zato 1. marca 2015 in 4. aprila 2016 zaporedoma pooblastila zdravnika B in C.
- 6 Tožeča stranka je bila imenovana v naziv uradnika 20. marca 2015 z učinkom od 1. aprila 2015.
- 7 Tožeči stranki je bilo 26. marca 2015 izdano poročilo ob koncu poskusne dobe. To poročilo je vsebovalo podpis vodje druge enote, v katero je bila razporejena, kot ocenjevalca, in podpis začasnega direktorja direkcije B pri OLAF, kot potrjevalca.
- 8 Tožeča stranka je bila v okviru postopka prošnje za dostop do svoje zdravstvene kartoteke obveščena o obstoju zdravniškega poročila zdravnika A z dne 31. marca 2015 (v nadaljevanju: poročilo zdravnika A). To poročilo je bilo sestavljeno po zdravniškem pregledu z dne 22. oktobra 2014, navedenem zgoraj v točki 2. Zdravnik B je 2. oktobra 2015 tožeči stranki posredoval odlomke poročila zdravnika A. Komisija je aprila 2016 zdravnika C povabila v prostore zdravstvene službe, da bi se mu omogočil vpogled v celotno poročilo zdravnika A. Ta vpogled je bil izveden 11. maja 2016.
- 9 Tožeča stranka je 11. aprila 2015 pri pristojnem organu za imenovanja (v nadaljevanju: OI) v postopku zoper vodjo prve enote, v katero je bila razporejena, vložila prvo prošnjo za pomoč. Tožeča stranka je 6. julija 2015 pri pristojnem OI v postopku zoper njenega mentorja v tej enoti vložila drugo prošnjo za pomoč. Tožeča stranka je v teh prošnjah v bistvu navedla, da je obrekovalna vsebina vmesnega poročila o poskusni dobi, navedenega zgoraj v točki 4, dokaz o psihičnem nadlegovanju, ki so ga nad njo izvajali njeni nadrejeni. Pristojni OI je z Odločbo D/306/15 z dne 24. julija 2015 in Odločbo D/512/15 z dne 19. oktobra 2015 ti prošnji za pomoč zavrnil. Tožeča stranka je 23. oktobra 2015 in 19. januarja 2016 vložila pritožbi zoper odločbi D/306/15 in D/512/15. V okviru prve od teh pritožb je med drugim zahtevala, da se vmesno poročilo o poskusni dobi izloči iz njenega osebnega spisa. Pristojni OI je z Odločbo R/730/15 z dne 9. februarja 2016 in Odločbo R/43/16 z dne 27. aprila 2016 ti pritožbi zavrnil.

1 Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

- 10 Tožeča stranka je 21. julija 2016 zahtevala povračilo škode in stroškov, vključno z odvetniškimi stroški, ki so nastali v postopku prošnje za dostop do njene zdravstvene kartoteke. Zdravstvena služba je 30. avgusta 2016 to zahtevo zavrnila.
- 11 Tožeča stranka je 30. septembra 2016 predlagala, naj se zdravniško mnenje profesorja D, to je zunanjega psihologa, s katerim se je posvetovala avgusta 2016, vključi v njeno zdravstveno kartoteko.
- 12 Tožeča stranka je 10. oktobra 2016 vložila pritožbo pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov (ENVP). Ta pritožba se je nanašala, prvič, na trajanje postopka obravnave njene prošnje za dostop do njene zdravstvene kartoteke, in drugič, na ne vključitev poročila profesorja D v njeno zdravstveno kartoteko.
- 13 Tožeča stranka je 27. novembra 2016 vložila pritožbo zoper odločbo zdravstvene službe, navedeno zgoraj v točki 10, o zavrnitvi njenega zahtevka za povračilo odškodnine in stroškov, nastalih v postopku prošnje za dostop do njene zdravstvene kartoteke. Pristojni OI je z Odločbo R/579/16 z dne 9. marca 2017 to pritožbo zavrnil.
- 14 V istem obdobju sta bili januarja 2016 in aprila 2017 izdelani letni ocenjevalni poročili tožeče stranke (v nadaljevanju: ocenjevalni poročili) za ocenjevalni obdobji 2015 in 2016.
- 15 Komisija je 3. aprila 2017 z objavo v *Upravnih obvestilih* št. 13-2017 sporočila začetek postopka napredovanja za leto 2017 (v nadaljevanju: postopek napredovanja 2017). Temu sporočilu je 19. junija 2017 sledila objava seznama uradnikov, ki jih je generalni direktor OLAF predlagal za napredovanje. Na tem seznamu ni bilo imena tožeče stranke.
- 16 Tožeča stranka je 11. aprila 2017 še enkrat vložila zahtevo z dne 30. septembra 2016, naj se poročilo profesorja D vključi v njeno zdravstveno kartoteko (glej točko 11 zgoraj).
- 17 Tožeča stranka je junija 2017 pri Evropskem varuhu človekovih pravic vložila pritožbo v zvezi z obstojem vmesnega poročila o poskusni dobi v njenem osebni spisu.
- 18 Tožeča stranka je 26. junija 2017 pri paritetnem odboru za napredovanja (v nadaljevanju: PON) vložila pritožbo zoper odločbo generalnega direktorja OLAF, da je ne vključi na seznam uradnikov, predlaganih za napredovanje.
- 19 Tožeča stranka je 25. avgusta 2017 od zdravstvene službe zahtevala, naj iz njene zdravstvene kartoteke umakne poročilo zdravnika A. Zdravstvena služba jo je 28. avgusta 2017 obvestila, da tega poročila ni v njeni zdravstveni kartoteki.
- 20 Član PON je 27. avgusta 2017 pregledal vmesno poročilo o poskusni dobi tožeče stranke.
- 21 Vmesna paritetna skupina (v nadaljevanju: VPS) je 21. septembra 2017 izdala osnutek mnenja, v katerem je predlagala, naj se tožečo stranko ne priporoči za napredovanje. Temu osnutku mnenja je sledilo mnenje PON z dne 27. oktobra 2017, sprejeto s šestindvajsetimi glasovi za in štirimi proti, v katerem ta tožeče stranke ni priporočil za napredovanje pristojnemu OI.
- 22 Komisija je 13. novembra 2017 objavila obvestilo v *Upravnih obvestilih* št. 25-2017. To obvestilo je vsebovalo seznam uradnikov, ki so napredovali v napredovalnem obdobju 2017. Imena tožeče stranke na tem seznamu ni bilo (v nadaljevanju: odločba o nenapredovanju).
- 23 ENVP je 14. decembra 2017 sprejel odločbo o pritožbi tožeče stranke z dne 10. oktobra 2016, navedeni zgoraj v točki 12. ENVP je v tej odločbi zavrnil prvi očitke tožeče stranke, ki se je nanašal na trajanje postopka obravnave njene prošnje za dostop do njene zdravstvene kartoteke. Glede drugega očitka, ki se je nanašal na ne vključitev poročila profesorja D v zdravstveno kartoteko tožeče stranke, pa je ENVP

odločil, da to, da Komisija ni nemudoma ugodila zahtevi tožeče stranke za popravek njene zdravstvene kartoteke, pomeni kršitev pravil o varstvu osebnih podatkov. Poleg tega je ENVP navedel, da informacije, ki so mu bile predložene v okviru tega pritožbenega postopka, kažejo na to, da je bilo poročilo zdravnika A izločeno iz zdravstvene kartoteke tožeče stranke.

- 24 Tožeča stranka je 18. decembra 2017 generalnega direktorja OLAF zaprosila, naj iz njenega osebnega spisa izloči vmesno poročilo o poskusni dobi. Tožeča stranka se je v utemeljitev tega predloga sklicevala na odločbo ENVP, navedeno zgoraj v točki 23.
- 25 Generalni direktorat (GD) Komisije za človeške vire in varnost je z elektronskim sporočilom z dne 18. januarja 2018 tožečo stranko obvestil, da so bili vmesno poročilo o poskusni dobi in njene pripombe v zvezi z njim izločene iz njenega osebnega spisa.
- 26 Tožeča stranka je 10. februarja 2018 vložila pritožbo zoper odločbo o nenapredovanju, objavljeno 13. novembra 2017. Pristojni OI je z Odločbo R/96/18 z dne 7. junija 2018 to pritožbo zavrnil (v nadaljevanju: odločba o zavrnitvi pritožbe). Tožeča stranka je 17. junija 2018 potrdila prejem te odločbe o zavrnitvi pritožbe.
- 27 Tožeča stranka je 13. novembra 2018 v napredovalnem obdobju 2018 napredovala v naziv AD 6 z učinkom od 1. januarja 2018.

II. Postopek in predlogi strank

[...]

- 34 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- Komisiji naloži, naj predloži ocenjevalna poročila vseh uradnikov, ki so v napredovalnem obdobju 2017 lahko napredovali iz naziva AD 5 v naziv AD 6, in tistih, ki so v tem obdobju dejansko napredovali, ter seznime uradnikov, predlaganih za napredovanje;
 - Komisiji naloži, naj predloži dokaze in rezultate primerjalne ocene uspešnosti, kopije spisov VPS in PON ter najnovejše statistične podatke o povprečnem ritmu napredovanja in z njim povezanega povišanja plač uradnikov;
 - kot priče zasliši zadevne udeležence v postopkih potrditve in napredovanja ter osebe, ki so se seznanile z vmesnim poročilom o poskusni dobi, po predložitvi upoštevne dokumentacije iz drugega tožbenega predloga;
 - odločbo o nenapredovanju razglasi za nično;
 - odločbo o zavrnitvi pritožbe razglasi za nično;
 - Komisiji naloži, naj ji povrne nastalo škodo in izgubo;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 35 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

- 36 Tožeča stranka s četrtem in petim tožbenim predlogom predlaga razglasitev ničnosti odločbe o nenapredovanju in odločbe o zavrnitvi pritožbe.
- 37 V skladu z ustaljeno sodno prakso sodišče na podlagi predlogov, usmerjenih zoper zavrnitev pritožbe, odloča o aktu, zoper katerega je bila vložena pritožba, in ti predlogi nimajo samostojne vsebine (sodbi z dne 17. januarja 1989, Vainker/Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, točka 8, in z dne 20. novembra 2007, Ianniello/Komisija, T-205/04, EU:T:2007:346, točka 27). Ugotoviti je torej treba, da je edini namen predlogov za razglasitev ničnosti, usmerjenih zoper odločbo o zavrnitvi pritožbe, vloženo zoper odločbo o nenapredovanju, razglasitev ničnosti odločbe o nenapredovanju (glej v tem smislu sodbo z dne 6. aprila 2006, Camós Grau/Komisija, T-309/03, EU:T:2006:110, točka 43).
- 38 Čeprav odločba o zavrnitvi pritožbe potrjuje odločbo o nenapredovanju in torej ni treba posebej odločiti o predlogih za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe, so v obrazložitvi zadnjenavedene odločbe navedeni razlogi za odločbo o nenapredovanju. Ob upoštevanju tega, da se je predhodni postopek razvijal, bo zato treba pri preučitvi zakonitosti odločbe o nenapredovanju upoštevati tudi to obrazložitev, saj se šteje, da je ta obrazložitev s tem aktom usklajena (glej v tem smislu sodbo z dne 21. maja 2014, Mocová/Komisija, T-347/12 P, EU:T:2014:268, točki 31 in 33 ter navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 9. decembra 2009, Komisija/Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, točka 59).
- 39 Tožeča stranka s šestim tožbenim predlogom predlaga, naj ji Komisija plača odškodnino za škodo, ki naj bi jo utrpela.
- 40 Preučiti je treba, prvič, predlog za razglasitev ničnosti, in drugič, odškodninski zahtevek.

A. Predlog za razglasitev ničnosti

- 41 Tožeča stranka v podporo tožbi navaja dva tožbena razloga. Prvi tožbeni razlog se nanaša na nepravilnost postopka napredovanja 2017. Drugi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji, ki naj bi jo storil pristojni OI pri primerjalni oceni uspešnosti.
- 42 Komisija navaja več ugovorov nedopustnosti.

1. Dopustnost

[...]

c) Ugovor nedopustnosti, ki se nanaša na to, da naj bi tožeča stranka izpodbijala akte, ki so postali dokončni

[...]

- 84 Iz navedenega izhaja, da je treba ugovor nedopustnosti, ki se nanaša na nejasnost in nenatančnost prvega tožbenega razloga, ter ugovor nedopustnosti, ki se nanaša na kršitev pravila o skladnosti, zavrniti. Nasprotno pa trditev tožeče stranke, ki se nanaša, prvič, na obstoj vmesnega poročila o poskusni dobi v njenem osebnem spisu v smislu člena 26 Kadrovskih predpisov, in drugič, na ocenjevalni poročili za ocenjevalni leti 2015 in 2016, ni dopustna.

2. Vsebinska presoja

- 85 Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom v bistvu trdi, da postopek napredovanja 2017 ni bil izveden pravilno, ker krši člen 45 Kadrovskih predpisov in Sklep Komisije C(2013) 8968 final z dne 16. decembra 2013 o splošnih določbah za izvajanje člena 45 Kadrovskih predpisov, objavljen v *Upravnih obvestilih* št. 55-2013 z dne 19. decembra 2013 (v nadaljevanju: SDI). Tožeča stranka v zvezi s tem trdi zlasti, da je nepravilnost v postopku napredovanja 2017 povezana, prvič, z vplivom poročila zdravnika A, in drugič, z vplivom vmesnega poročila o poskusni dobi in poročila ob koncu poskusne dobe. Tožeča stranka dodaja, da so postopkovne nepravilnosti, ki jih zatrjuje, lahko vplivale na izid postopka napredovanja 2017, in sicer na zavrnitev napredovanja.

[...]

b) Domnevni vpliv vmesnega poročila o poskusni dobi in poročila ob koncu poskusne dobe na postopek napredovanja 2017

- 108 Tožeča stranka med drugim trdi, da je njen osebni spis, ki je bil preučen v postopku napredovanja 2017, vseboval elemente, ki jih ne bi smel vsebovati in ki se ne bi smeli upoštevati pri presoji uspešnosti v okviru primerjalne ocene uspešnosti. Natančneje, tožeča stranka meni, da njen osebni spis ne bi smel vsebovati vmesnega poročila o poskusni dobi.
- 109 Tožeča stranka graja tudi obstoj vmesnega poročila o poskusni dobi v „spisu o napredovanju“, torej v bistvu graja vpliv in upoštevanje vmesnega poročila o poskusni dobi v napredovalnem obdobju 2017. V zvezi s tem je tožeča stranka v tožbi in na obravnavi poudarila, da se poročilo ob koncu poskusne dobe neposredno sklicuje na vmesno poročilo o poskusni dobi in da so v njem navedene težave, ki jih je imela na začetku poskusne dobe, in sicer medosebne težave pri delu v skupini.
- 110 Tožeča stranka meni, da so navedbe iz vmesnega poročila o poskusni dobi očitno vplivale na vsebino poročila ob koncu poskusne dobe ter njenih ocenjevalnih poročil za ocenjevalni leti 2015 in 2016, torej na dokumente, ki so bili upoštevani pri primerjalni oceni uspešnosti, opravljeni v okviru napredovalnega obdobja 2017. Navaja tudi, da je član PON v postopku napredovanja 2017 neposredno vpogledal v vmesno poročilo o poskusni dobi. Poleg tega je tožeča stranka na obravnavi navedla, da pristojnemu OI tega poročila ni bilo treba upoštevati v okviru postopka napredovanja 2017.
- 111 Nazadnje, tožeča stranka v delu tožbe, ki se nanaša na primerjalno oceno uspešnosti, trdi, da so navedbe iz poročila ob koncu poskusne dobe in vmesnega poročila o poskusni dobi očitno vplivale na njeno oceno in neobstoj predloga za napredovanje.
- 112 Tožeča stranka tako v bistvu po eni strani zatrjuje nepravilnost, povezano z obstojem vmesnega poročila o poskusni dobi v njenem osebnem spisu v smislu člena 26 Kadrovskih predpisov. Po drugi strani zatrjuje kršitev člena 45 Kadrovskih predpisov, ker sta se vmesno poročilo o poskusni dobi in poročilo ob koncu poskusne dobe upoštevala v postopku napredovanja 2017.
- 113 Komisija trditve tožeče stranke izpodbija.
- 114 Prvič, Komisija trdi, da izločitev vmesnega poročila o poskusni dobi iz osebnega spisa tožeče stranke ni neposredna posledica obveznosti, ki so Komisiji naložene z odločbo ENVP (glej točke od 23 do 25 zgoraj). ENVP naj namreč v svoji odločbi ne bi menil, da vmesnega poročila o poskusni dobi ne bi smelo biti v osebnem spisu.
- 115 Drugič, Komisija v svojih pisanjih trdi, da v skladu s členom 45 Kadrovskih predpisov in členom 4(1)(a) SDI upoštevanje vmesnega poročila o poskusni dobi v napredovalnem obdobju 2017 ne pomeni nepravilnosti, ampak gre, nasprotno, za obveznost pristojnega OI. Poleg tega Komisija poudarja, da je

v obravnavanem primeru dostop članov PON do osebnega spisa uradnikov prek informacijskega sistema za upravljanje kadrov (v nadaljevanju: Sysper 2) postopkovna zahteva, ki izhaja iz nujnosti preučitve poročil, določene v členu 45 Kadrovskih predpisov. Komisija zato meni, da ta dostop ne pomeni nepravilnosti.

- 116 Ko je bila Komisija o tem vprašana na obravnavi, je poudarila, da v nasprotju s tem, kar je navedla v odgovoru na tožbo, OI ni bil dolžan upoštevati vmesnega poročila o poskusni dobi. Poleg tega je pojasnila, da cilj poročila o poskusni dobi ni oceniti uspešnost uradnika za napredovanje in da je bilo tako poročilo pripravljeno le za imenovanje v naziv. Iz tega je sklepala, da sta se pri primerjalni oceni uspešnosti, opravljeni v okviru postopka napredovanja, načeloma upoštevali le ocenjevalni poročili. Vendar je Komisija menila, da ocenjevalci *de facto* vedno lahko upoštevajo dokumente, ki so na voljo v sistemu Sysper 2.
- 117 Tretjič, Komisija je v odgovoru na tožbo in na obravnavi izpodbijala vpliv vmesnega poročila o poskusni dobi na postopek napredovanja 2017 in zlasti vpliv tega dokumenta na poročili, upoštevani v tem napredovalnem obdobju.
- 118 Komisija najprej navaja, da vsebina vmesnega poročila o poskusni dobi ni preprečila imenovanja tožeče stranke ob koncu poskusne dobe. Na obravnavi je poudarila, da lahko nadrejeni v vmesno poročilo o poskusni dobi in v poročilo ob koncu poskusne dobe vpišejo negativne ocene. Dodala je, da so bile v zadevnem poročilu ob koncu poskusne dobe res navedene težave, ki jih je imela tožeča stranka na začetku poskusne dobe. Vendar je trdila, da je poročilo ob koncu poskusne dobe tožeče stranke vsebovalo ocene, ki namerno zmanjšujejo težo negativnih ocen iz vmesnega poročila o poskusni dobi.
- 119 Dalje, Komisija se sklicuje na pomanjkanje interesa tožeče stranke za izpodbijanje „zadovoljivih“ ugotovitev iz ocenjevalnih poročil, ki se nanašata nanjo, za ocenjevalni leti 2015 in 2016. Na obravnavi je trdila, da je bil domnevni negativni vpliv presoje v vmesnem poročilu o poskusni dobi izravnán s pozitivnimi presojami iz poročila ob koncu poskusne dobe ter iz ocenjevalnih poročil za ocenjevalni leti 2015 in 2016.
- 120 Nazadnje, Komisija je na obravnavi navedla tudi, da odločba o zavrnitvi pritožbe ne vsebuje nobenega sklicevanja na vmesno poročilo o poskusni dobi. V zvezi s tem je pojasnila, da je pristojni OI med postopkom napredovanja zgolj ali predvsem uporabil ocenjevalni poročili za ocenjevalni obdobji 2015 in 2016.
- 121 Komisija zato meni, da tožeča stranka precenjuje vpliv vmesnega poročila o poskusni dobi na postopek napredovanja 2017 in zanemara pomen upoštevanja drugih poročil, ki se nanašajo nanjo in so bila v njenem osebni spisu.
- 122 V obravnavanem primeru je treba opozoriti, da tožeča stranka ne more izpodbijati obstoja vmesnega poročila o poskusni dobi v njenem osebni spisu v smislu člena 26 Kadrovskih predpisov (glej točko 84 zgoraj).
- 123 Preučiti je torej treba le trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na to, da sta bila v nasprotju s členom 45 Kadrovskih predpisov vmesno poročilo o poskusni dobi in poročilo ob koncu poskusne dobe upoštevana v postopku napredovanja 2017.

1) Uvodne ugotovitve

- 124 Člen 45(1) Kadrovskih predpisov določa, da OI pri primerjalni oceni uspešnosti upošteva zlasti poročila o uradnikih. Poleg tega člen 4(1)(a) SDI med drugim določa, da OI pri primerjalni oceni uspešnosti uradnikov, ki lahko napredujejo, upošteva zlasti „poročila o uradnikih od zadnjega napredovanja ali, če niso napredovali, od zaposlitve, zlasti ocenjevalna poročila, pripravljena v skladu s splošnimi določbami za izvajanje člena 43 Kadrovskih predpisov“.
- 125 Na prvem mestu je treba poudariti, da so poročila iz člena 45 Kadrovskih predpisov tista, ki so navedena v členu 43 teh predpisov, in sicer ocenjevalna poročila (glej v tem smislu sodbo z dne 5. oktobra 2000, Rappe/Komisija, T-202/99, EU:T:2000:227, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 126 Ocenjevalna poročila so obvezen element presoje vsakega, ko se kariera uradnika upošteva pri sprejetju odločbe o njegovem napredovanju (glej sodbi z dne 8. marca 2006, Lantzoni/Sodišče, T-289/04, EU:T:2006:70, točka 61 in navedena sodna praksa, in z dne 16. marca 2009, R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, točka 53 in navedena sodna praksa). Tako odločba o nenapredovanju ni zakonita, če OI ni opravil primerjalne ocene uspešnosti uradnikov, ki lahko napredujejo, ker eno ali več ocenjevalnih poročil ni bilo na voljo zaradi napake uprave (sodba z dne 28. junija 2016, Kotula/Komisija, F-118/15, EU:F:2016:138, točka 38; glej v tem smislu tudi sodbi z dne 3. marca 1993, Vela Palacios/ESO, T-25/92, EU:T:1993:17, točka 43, in z dne 11. julija 2007, Konidaris/Komisija, T-93/03, EU:T:2007:209, točka 88).
- 127 Na drugem mestu, res je, da OI lahko upošteva druge informacije v zvezi z upravnim in osebnim položajem kandidatov za napredovanje. Vendar je sklicevanje na te elemente mogoče le ob obstoju izjemnih okoliščin (glej v tem smislu sodbo z dne 5. oktobra 2000, Rappe/Komisija, T-202/99, EU:T:2000:227, točki 40 in 54). Taka okoliščina je med drugim neobstoje ocenjevalnega poročila (glej v tem smislu sodbo z dne 13. julija 1995, Rasmussen/Komisija, T-557/93, EU:T:1995:138, točka 32).
- 128 Poleg tega lahko informacije zapolnijo neobstoje ocenjevalnega poročila, le če izpolnjujejo nekatere pogoje, za katere mora tožena institucija dokazati, da so izpolnjeni. Prvič, biti morajo dovolj objektivne, da omogočajo sodni nadzor, drugič, zajemati morajo oceno uspešnosti uradnika, ki so jo opravile osebe, odgovorne za pripravo njegovega ocenjevalnega poročila, tretjič, z njimi mora biti uradnik seznanjen tako, da se zagotovi spoštovanje pravice do obrambe, in četrtič, z njimi mora biti seznanjen odbor za napredovanja, ko izvaja primerjalno oceno uspešnosti vseh kandidatov. Iz tega sledi, da morajo biti informacije, ki lahko zapolnijo neobstoje ocenjevalnega poročila, zelo podobne temu poročilu glede njihovega izvora, postopka pridobitve in predmeta (sodba z dne 5. oktobra 2000, Rappe/Komisija, T-202/99, EU:T:2000:227, točki 56 in 57).
- 129 Na tretjem mestu, najprej je treba poudariti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso prvi namen ocenjevalnega poročila upravi zagotoviti čim popolnejše periodične informacije o pogojih, pod katerimi njeni uradniki opravljajo svoje naloge (sodbe z dne 15. maja 1996, Dimitriadis/Računsko sodišče, T-326/94, EU:T:1996:62, točka 84; z dne 10. septembra 2003, McAuley/Svet, T-165/01, EU:T:2003:225, točka 51, in z dne 16. aprila 2008, Doktor/Svet, F-73/07, EU:F:2008:42, točka 86). Nasprotno pa je poročilo ob koncu poskusne dobe namenjeno predvsem oceni sposobnosti uradnika na poskusnem delu, da opravlja delovne naloge, ki jih zajema njegovo delo, in njegovi primernosti za imenovanje v naziv (glej v tem smislu sodbo z dne 24. februarja 2000, Jacobs/Komisija, T-82/98, EU:T:2000:53, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 130 Prav tako ni mogoče samodejno in absolutno primerjati ocenjevalnega poročila in poročila ob koncu poskusne dobe uradnika, ker obe vrsti poročil vsebujeta različne rubrike za ocenjevanje in različen ocenjevalni sistem (glej v tem smislu sodbo z dne 15. maja 1996, Dimitriadis/Računsko sodišče, T-326/94, EU:T:1996:62, točki 83 in 85).

- 131 Dalje, poudariti je treba, da je za razvoj kariere uradnika pomembno, da njegov nadrejeni na začetku ocenjevalnega leta določi cilje, ki jih je treba doseči. Letno ocenjevanje se nanaša zlasti na to, kako je uradnik te cilje dosegel. Uspešnost, učinkovitost in vedenje uradnika v službi se presojajo ob upoštevanju teh ciljev. Ti cilji pa niso isti kot tisti, ki se za imenovanje v naziv pričakujejo od uradnika na poskusnem delu med poskusno dobo. Ocene iz ocenjevalnega poročila se glede na svojo posebno naravo, usmerjeno na uspešnost, razlikujejo od ocen v poročilu ob koncu poskusne dobe.
- 132 V zvezi s tem je bilo razsojeno, da ocene tožeče stranke, ki se je nanašala na prvih šest mesecev njene pogodbe in je bila vsebovana v poročilu o poskusni dobi, ni mogoče enačiti z oceno, opravljeno v okviru njenega letnega ocenjevalnega poročila, s katerim se želi ugotoviti, ali je tožeča stranka glede na cilje, določene v dogovoru z njo, izpolnila pričakovanja in tako dokazala zahtevano stopnjo uspešnosti, tako da prvonavedena ocena ne more zamenjati ali nadomestiti drugonavedene (glej v tem smislu sodbo z dne 13. decembra 2018, Wahlström/Frontex, T-591/16, neobjavljena, EU:T:2018:938, točka 65).
- 133 Nazadnje, ker so ocenjevalna poročila elementi, ki lahko vplivajo na celotno kariero uradnika, so akti, ki posegajo v položaj. Sodna praksa, v skladu s katero so ocenjevalna poročila akti, zoper katere je mogoče vložiti ničnostno tožbo, ustreza interesu dobrega upravljanja, saj bi imela zadevna oseba, če ne bi bilo tako, možnost izpostaviti morebitne napake v takem poročilu le v okviru tožb, vloženih zoper akt, na katerega sprejetje je vplivalo zadevno poročilo. Tak položaj pa bi lahko zavlekel sprejetje pomembnih odločb v zvezi z uradniki (sodba z dne 16. marca 2009, R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, točki 53 in 54).
- 134 Take rešitve, ki je v sodni praksi določena v zvezi z ocenjevalnimi poročili, ni mogoče razširiti na dokumente, katerih edini namen je pripraviti enkratno odločbo uprave, s katero so ti dokumenti torej tesno povezani. To velja za poročila o poskusni dobi, katerih namen je priprava odločbe uprave o imenovanju zadevne osebe ob koncu poskusne dobe ali odpovedi njene pogodbe o zaposlitvi (sodba z dne 16. marca 2009, R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, točka 55).
- 135 To velja tudi za ukrepe v zvezi s potekom poskusne dobe uradnika, sprejete na podlagi člena 34 Kadrovskih predpisov, med katerimi sta odločba o prerazporeditvi v drugo službo zaradi nadaljevanja poskusne dobe in odločba o podaljšanju poskusne dobe za šest mesecev. Očitno je, da je cilj teh ukrepov upravi omogočiti, da bolje oceni sposobnosti uradnika na poskusnem delu, in pripraviti odločbo o imenovanju zadevne osebe ali odpovedi delovnega razmerja, ki jo je treba sprejeti ob koncu poskusne dobe, in jih torej ni mogoče samostojno izpodbijati z ničnostno tožbo (sodba z dne 16. marca 2009, R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, točka 56).
- 136 Poleg tega poročilo o poskusni dobi v osebem spisu uradnika načeloma ne more imeti nikakršnih učinkov po odločitvi o imenovanju v naziv, sprejeti ob koncu poskusne dobe, zaradi katere je bilo sestavljeno, pri čemer je bilo namenjeno le njeni pripravi (glej v tem smislu sklep z dne 19. februarja 2008, R/Komisija, F-49/07, EU:F:2008:18, točka 56).
- 137 Ocenjevalna poročila in poročila, pripravljena med poskusno dobo, imajo torej različen predmet in namen. Poleg tega za ta poročila veljajo različne pravne ureditve. Odbor za napredovanja tako načeloma ne more upoštevati poročila ob koncu poskusne dobe, čeprav vsebuje nekaj pripomb o delovnih sposobnostih uradnika ali uslužbenca.
- 138 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba preučiti trditve tožeče stranke v zvezi z upoštevanjem poročil, ki se nanašajo na njeno poskusno dobo, v napredovalnem obdobju 2017.

2) Upoštevanje poročil o poskusni dobi tožeče stranke

- 139 Prvič, pristojni OI je v odločbi o zavrnitvi pritožbe menil, da je treba za pravilnost primerjalne ocene uspešnosti v smislu člena 45 Kadrovskih predpisov hkrati upoštevati poročilo ob koncu poskusne dobe in ocenjevalni poročili tožeče stranke za ocenjevalni leti 2015 in 2016. Pristojni OI je pojasnil, da nobeden od elementov iz spisa ne kaže na to, da je bila v zvezi s tem v napredovalnem obdobju 2017 storjena nepravilnost. Dodal je, da zgolj na podlagi dejstva, da je član PON pregledal vmesno poročilo o poskusni dobi, ni mogoče sklepati, da primerjalna ocena uspešnosti ni bila opravljena na podlagi upoštevanih poročil, in sicer poročila ob koncu poskusne dobe ter ocenjevalnih poročil za ocenjevalni leti 2015 in 2016.
- 140 V zvezi s tem je treba na eni strani poudariti, kot je Komisija potrdila na obravnavi, da je bilo vmesno poročilo o poskusni dobi tožeče stranke v sistem Sysper 2 vneseno kot priloga k poročilu ob koncu poskusne dobe, ki se nanaša nanjo.
- 141 Poleg tega je treba poudariti, da sta obstoj in vsebina vmesnega poročila o poskusni dobi navedena v končnem delu poročila ob koncu poskusne dobe. Potrjevalec je namreč v poročilu ob koncu poskusne dobe pojasnil, da je „nekoliko zaskrbljen, da prvotno obdobje v [prvi enoti, v katero je bila razporejena tožeča stranka], ni bilo najboljše, kot izhaja iz vmesnega poročila o poskusni dobi [...], iz katerega so razvidne medosebne težave in vprašljivost dela v skupini“. Potrjevalec je dodal, da so bile take ugotovitve povezane s spletom posebnih okoliščin v prvi enoti. Te navedbe torej kažejo na hkraten vpogled v poročilo ob koncu poskusne dobe in vmesno poročilo o poskusni dobi. Poleg tega dokumenti, ki jih je tožeča stranka predložila Splošnemu sodišču, dokazujejo, da je imel član PON pred sprejetjem odločbe o nenapredovanju član PON v sistemu Sysper 2 neposreden vpogled v vmesno poročilo o poskusni dobi, dostopno kot priloga k poročilu ob koncu poskusne dobe, ki se nanaša nanjo.
- 142 Tako je treba ugotoviti, da je bilo pri primerjalni oceni uspešnosti upoštevano poročilo ob koncu poskusne dobe tožeče stranke. Poleg tega je bilo pri primerjalni oceni neposredno ali posredno upoštevano tudi vmesno poročilo o poskusni dobi tožeče stranke.
- 143 Na drugi strani je iz sodne prakse, navedene zgoraj v točkah od 125 do 137, razvidno, da poročila ob koncu poskusne dobe načeloma ni mogoče upoštevati v okviru postopka napredovanja in da lahko OI le v nekaterih izjemnih okoliščinah upošteva druge informacije, in sicer pod nekaterimi pogoji, za katere mora zadevna institucija dokazati, da so izpolnjeni.
- 144 Vendar je treba poudariti, da je bila v obravnavani zadevi tožeča stranka predmet dveh ocenjevalnih poročil, izdelanih za ocenjevalni leti 2015 in 2016, in da so ocene iz teh ocenjevalnih poročil pomenile zadostno podlago za primerjalno oceno uspešnosti iz člena 45(1) Kadrovskih predpisov.
- 145 Nobena posebna okoliščina zato ne upravičuje upoštevanja poročila ob koncu poskusne dobe in vmesnega poročila o poskusni dobi, vsebovanega v prilogi k temu poročilu ob koncu poskusne dobe, pri primerjalni oceni uspešnosti.
- 146 Drugič, vsekakor je treba na eni strani poudariti, da vmesno poročilo o poskusni dobi tožeče stranke, drugače kakor ocenjevalni poročili, ni bilo sestavljeno niti za objektivno ocenjevanje tožeče stranke niti za presojo njenega kariernega razvoja. Vmesno poročilo o poskusni dobi je bilo namreč izdelano med poskusno dobo tožeče stranke v okoliščinah konflikta med njo in drugimi člani prve enote, v katero je bila razporejena (glej točko 2 zgoraj). To vmesno poročilo je bilo tako sestavljeno iz natančno določenih razlogov ob začetku kariere tožeče stranke, da bi se zabeležile težave, ki jih je imela v tej prvi enoti, in da bi se upravičil upravni ukrep prerazporeditve v drugo enoto zaradi nadaljevanja njene poskusne dobe. Poleg tega tožeča stranka navedenega poročila ni mogla izpodbijati s tožbo zoper odločbo o njenem imenovanju, ker ta odločba ne posega v njen položaj.

- 147 Na drugi strani ima nadrejeni pri ocenjevanju odlik uradnika res široko diskrecijsko pravico ter mora za izpolnjevanje svojih obveznosti izraziti pripombe in po potrebi pridržke o kakovosti dela tega uradnika. Vendar je treba poudariti, da v obravnavanem primeru vmesno poročilo o poskusni dobi vsebuje hudo kritiko v zvezi z učinkovitostjo, sposobnostjo, delom in obnašanjem tožeče stranke v prvi enoti, v katero je bila razporejena. Ta kritika se nanaša zlasti na osebnost tožeče stranke, in ne na njeno strokovno usposobljenost. Taka kritika presega kritiko, ki je objektivno nujna za presojo obstoja težav v službi in za utemeljitev upravne odločbe o premestitvi v drugo enoto.
- 148 Tako glede na neobičajno vsebino kritike, navedene v vmesnem poročilu o poskusni dobi, presoj iz tega poročila ni mogoče enačiti ali vsaj primerjati s presojami iz pozitivnih in naknadnih ocenjevalnih poročil, sestavljenih za ocenjevalni leti 2015 in 2016.
- 149 Zato okoliščine, navedene zgoraj v točkah od 146 do 148, glede na okoliščine, navedene zgoraj v točkah 143 in 144, pomenijo dodaten razlog za izključitev možnosti, da bi se poročili o poskusni dobi tožeče stranke lahko upoštevali pri primerjalni oceni uspešnosti.
- 150 Ugotoviti je torej treba, da to, da je pristojni OI upošteval poročili o poskusni dobi tožeče stranke, in sicer poročilo ob koncu poskusne dobe in vmesno poročilo o poskusni dobi, pomeni nepravilnost, ki lahko povzroči kršitev postopka napredovanja 2017 v zvezi z njo.

c) Vpliv ugotovljene postopkovne nepravilnosti

- 151 Tožeča stranka trdi, da bi bil postopek napredovanja 2017 nujno drugačen, če ne bi bilo nepravilnosti, navedenih zgoraj v točkah od 108 do 112.
- 152 Komisija odgovarja, da tudi če bi bila storjena postopkovna nepravilnost, tožeča stranka ni dokazala vpliva te domnevne postopkovne nepravilnosti na vsebino odločbe o nenapredovanju. Po eni strani poudarja, da tožeča stranka zgolj na splošno trdi, da je obstoj vmesnega poročila o poskusni dobi v njenem osebnem spisu „neizogibno vplival na ocenjevanje“ njenega spisa. Po drugi strani poudarja, da tožeča stranka ni opredelila nobenega dela ocenjevalnih poročil za ocenjevalni leti 2015 in 2016 ali odločbe o zavrnitvi pritožbe, na katerega naj bi vplivala vsebina vmesnega poročila o poskusni dobi.
- 153 V zvezi s kršitvijo člena 45 Kadrovskih predpisov in nepravilnostjo postopka napredovanja iz ustaljene sodne prakse izhaja, da za razglasitev ničnosti odločbe o nenapredovanju ne zadostuje, da osebni spis kandidata ni pravilen in popoln, saj je treba tudi dokazati, da je to lahko odločilno vplivalo na postopek napredovanja (glej v tem smislu sodbi z dne 30. januarja 2008, Strack/Komisija, T-394/04, EU:T:2008:20, točka 39, in z dne 14. novembra 2017, Vincenti/EUIPO, T-586/16, EU:T:2017:803, točka 36).
- 154 Splošneje, iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se akt lahko razglasi za ničen zaradi postopkovne nepravilnosti, le če bi bil lahko v primeru neobstoja te nepravilnosti izid postopka drugačen (sodba z dne 18. septembra 2015, Wahlström/Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, točka 21; glej v tem smislu tudi sklep z dne 1. decembra 2015, Georgias in drugi/Svet in Komisija, C-545/14 P, neobjavljen, EU:C:2015:791, točka 51).
- 155 V obravnavanem primeru, prvič, kot trdi Komisija, iz besedila odločbe o zavrnitvi pritožbe ni razvidno, da je bila tožeča stranka uspešnejša od njenih sodelavcev, ki so napredovali. Drugič, v fazi primerjalne ocene uspešnosti, ki jo je OI podrobno opisal v odločbi o zavrnitvi pritožbe, vsebina vmesnega poročila o poskusni dobi ni navedena. Tretjič, upoštevani ocenjevalni poročili vsebujeta pozitivne ocene, ki so „zadovoljive“, poročilo ob koncu poskusne dobe, ki je bilo prav tako pozitivno, pa je omogočilo imenovanje tožeče stranke.

- 156 Vendar je treba najprej poudariti, da se pristojni OI v razdelku „Učinkovitost, usposobljenost in obnašanje v službi“ odločbe o zavrnitvi pritožbe izrecno sklicuje na vsebino poročila ob koncu poskusne dobe. V zvezi s tem pristojni OI poudarja, da je v poročilu ob koncu poskusne dobe omenjena „stopnja napredovanja“ in da se je morala tožeča stranka „po potrebi posvetovati z vodstvom“, „obvestiti svoje nadrejene“ ali „usklajevati svoje delo z delom svojih sodelavcev“, „da bi lahko opravila delo, ki se je pričakovalo od nje“. Poleg tega je treba spomniti, da je bilo vmesno poročilo o poskusni dobi vsebovano v prilogi poročila ob koncu poskusne dobe in je bilo v njem tudi omenjeno. Tako je lahko poročilo ob koncu poskusne dobe, ki mu je bilo priloženo vmesno poročilo o poskusni dobi, negativno vplivalo na presojo „učinkovitosti, usposobljenosti in obnašanja tožeče stranke v službi“ pri analizi njene uspešnosti.
- 157 Dalje, ob upoštevanju, prvič, posebnih okoliščin, ki so obstajale v zvezi s pripravo vmesnega poročila o poskusni dobi, priloženega poročilu ob koncu poskusne dobe v osebni spis tožeče stranke, drugič, izredno kritičnih in subjektivnih presoj, ki jih je vsebovalo to vmesno poročilo, in tretjič, tega, da je član PON pregledal navedeno poročilo, preden je bil sestavljen končni seznam uradnikov, ki so napredovali, je vmesno poročilo o poskusni dobi tožeče stranke lahko negativno vplivalo na primerjalno oceno uspešnosti, opravljeno v postopku napredovanja 2017.
- 158 Nazadnje je treba poudariti, da je res, da se za vse uradnike na poskusnem delu izdelala poročila ob koncu poskusne dobe. Vendar se za vse uradnike na poskusnem delu ne izdelala vmesno poročilo o poskusni dobi. Vmesno poročilo o poskusni dobi se, ker se izdelala v posebnih primerih, razlikuje od poročila ob koncu poskusne dobe in *a fortiori* od ocenjevalnih poročil iz člena 4 SDI. Neposredno ali posredno upoštevanje vmesnega poročila o poskusni dobi je tako lahko vplivalo na objektivno in enakopravno presojo uspešnosti tožeče stranke v postopku napredovanja 2017.
- 159 Iz tega sledi, da je lahko postopkovna nepravilnost, ugotovljena zgoraj v točki 150, v zvezi s tožečo stranko odločilno vplivala na potek navedenega postopka in na odločitev o njenem nenapredovanju. Drugače povedano, dokazano je, da bi bila lahko odločba o nenapredovanju vsebinsko drugačna, če ne bi bilo navedene postopkovne nepravilnosti (glej točki 153 in 154 zgoraj).
- 160 Glede na navedeno je treba prvemu tožbenemu razlogu ugoditi in odločbo o nenapredovanju razglasiti za nično, ne da bi bilo treba preučiti druge očitke, ki jih je tožeča stranka navedla v okviru prvega tožbenega razloga, in drugi tožbeni razlog. Poleg tega, ker se odločba o nenapredovanju razglasi za nično, ni treba preučiti predlogov za ukrepe procesnega vodstva in pripravljalne ukrepe, ki jih tožeča stranka navaja v prvih treh tožbenih predlogih.

B. Odškodninski zahtevki

- 161 V skladu z ustaljeno sodno prakso v zvezi z odškodninskimi spori na področju javnih uslužbencev je odgovornost Unije podana, če so izpolnjeni vsi pogoji, in sicer nezakonitost ravnanja, očitane institucije, resničnost škode ter obstoj vzročne zveze med očitanim ravnanjem in zatrjevano škodo (glej sodbo z dne 15. septembra 2005, Casini/Komisija, T-132/03, EU:T:2005:324, točka 94 in navedena sodna praksa; sodbi z dne 4. julija 2006, Tzirani/Komisija, T-88/04, EU:T:2006:186, točka 100, in z dne 26. oktobra 2017, Paraskevaidis/Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, točka 78). Ti trije pogoji so kumulativni, kar pomeni, da če eden od njih ni izpolnjen, odgovornosti Unije ni mogoče ugotoviti (glej sodbo z dne 29. novembra 2018, WL/ERCEA, T-493/17, neobjavljena, EU:T:2018:852, točka 207 in navedena sodna praksa).
- 162 Tožeča stranka v obravnavanem primeru zahteva, prvič, povrnitev domnevne premoženjske škode, ki jo ocenjuje na 45.000 EUR, in drugič, povrnitev domnevne nepremoženjske škode, ki jo ocenjuje na 20.000 EUR.

[...]

2. Odškodninski zahtevek za domnevno nepremoženjsko škodo

[...]

- 179 Drugič, tožeča stranka trdi, da ji je nastala nepremoženjska škoda zaradi obrekovalnih trditev v zvezi z njenim psihološkim stanjem, ki so bile navedene v vmesnem poročilu o poskusni dobi. V zvezi s tem trdi, da je to, da so vmesno poročilo o poskusni dobi morebiti pregledali vsi njeni nadrejeni in drugi GD Komisije, resno ogrozilo njen strokovni ugled v OLAF in Komisiji. Tožeča stranka naj bi bila zaradi te okrnitve svojega ugleda zaskrbljena glede negotovosti kariernega razvoja in v bistvu glede napredovanja v postopku napredovanja 2017. Dodaja, da je zaradi tega sama napačno dojemala svoj položaj, kar je vodilo v nemirnost in trpljenje, ki sta imela negativne posledice na njeno zasebno življenje ter fizično in duševno zdravje. Tožeča stranka tako v bistvu zahteva povračilo nepremoženjske škode, ki naj bi ji nastala zaradi vpliva vmesnega poročila o poskusni dobi na postopek napredovanja 2017.
- 180 Najprej je v zvezi s tem iz obravnave predlogov za razglasitev ničnosti in, natančneje, iz točk od 124 do 160 zgoraj razvidno, da je bila trditev tožeče stranke, s katero se je želela dokazati nepravilnost upoštevanja vmesnega poročila o poskusni dobi, priloženega poročilu ob koncu poskusne dobe, za napredovalno obdobje 2017, sprejeta in da je pristojni OI pri sprejetju odločbe o nenapredovanju kršil člen 45 Kadrovskih predpisov. Iz tega sledi, da je pogoj v zvezi z nezakonitostjo ravnanja, ki se očita Komisiji, izpolnjen.
- 181 Dalje, ugotoviti je treba, da je bila tožeča stranka zaskrbljena in negotova glede svojega ugleda in poklicne prihodnosti ter da je to stanje neposredna posledica nezakonitosti, ugotovljene zgoraj v točki 180.
- 182 Poleg tega je to, da pristojni OI v napredovalnem obdobju 2017 ni izpolnil svojih obveznosti iz člena 45 Kadrovskih predpisov, tožeči stranki povzročilo posebno nepremoženjsko škodo, ki je ni mogoče ustrezno povrniti zgolj z razglasitvijo ničnosti odločbe o nenapredovanju.
- 183 To stanje zaskrbljenosti in negotovosti tožeče stranke je na obravnavi priznala tudi Komisija. V zvezi s tem je Komisija pojasnila, da je bila zaskrbljenost tožeče stranke glede vmesnega poročila o poskusni dobi eden od elementov, ki so se upoštevali pri odločitvi, ali se to poročilo po potrebi umakne iz osebne spisa tožeče stranke.
- 184 Nazadnje je treba poudariti, da je nepremoženjska škoda, ki jo je utrpela tožeča stranka, omejena z dejstvom, da je napredovala v naziv AD 6 že v prvem napredovalnem obdobju, ki je sledilo napredovalnemu obdobju 2017, to je v napredovalnem obdobju 2018 (glej v tem smislu sodbo z dne 18. novembra 2015, Diamantopoulos/ESZD, F-30/15, EU:F:2015:138, točka 48).
- 185 V teh okoliščinah je treba *ex æquo et bono* odločiti, da je odškodnina v višini 2000 EUR primerna odškodnina za nepremoženjsko škodo, ki je nastala zaradi nezakonitosti, ugotovljene zgoraj v točki 180.
- 186 V teh okoliščinah je treba odškodninskemu zahtevku tožeče stranke delno ugoditi.
- 187 Ob upoštevanju vsega navedenega je treba, prvič, odločbo o nenapredovanju razglasiti za nično, in drugič, Komisiji naložiti, naj tožeči stranki plača znesek 2000 EUR za povrnitev nepremoženjske škode, ki ji je nastala.

IV. Stroški

- 188 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

189 Ker Komisija v bistvenem ni uspela, se ji v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat)

razsodilo:

1. **Odločba o nenapredovanju osebe XH v naziv AD 6 v napredovalnem obdobju 2017, ki izhaja iz objave seznama uradnikov, ki so napredovali v ta naziv, v *Upravnih obvestilih* št. 25-2017 z dne 13. novembra 2017, se razglasi za nično.**
2. **Evropska komisija mora osebi XH plačati znesek 2000 EUR za povrnitev nepremoženjske škode, ki ji je nastala.**
3. **V preostalem se tožba zavrne.**
4. **Komisiji se naloži plačilo stroškov.**

da Silva Passos

Truchot

Sampol Pucurull

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 25. junija 2020.

Podpisi